

Олигарх из Днепропетровска: У Украјини је отворен нови фронт: држава се сукобила са богаташем из Днепропетровска – Игором Коломојским. Прва рунда у овом обрачуну припала је држави: Коломојски је морао да поднесе оставку на положај гувернера Днепропетровске области а његови најамници напустили су управну зграду компаније Укрнафта коју су претходно, уз оружану претњу, заузели.

„Рат” бахатог и бескрупулозног милијардера са истока Украјине и власти био је, може се рећи, програмиран. Један од главних захтева протеста са Мајдана – у којима је са власти отеран тадашњи председник Украјине Виктор Јанукович – био је да се држава обрачуна с олигарсима који су кројили судбину земље.

Коломојски је препознао своју шансу, стао је уз демонстранте и власт у Кијеву и за то је награђен. Добио је, у марту прошле године, место гувернера а тако је постао и званични владар Днепропетровска у којем је, дотад био некрунисани краљ.

Олигарх је, заузврат, спречио да се сепаратистички талас са истока прошири и на ову индустријску област - Москва је Коломојском ово запамтила – и издашно је улагао новац у борбу против сепаратиста на истоку. Медији тврде да су одреди добровољаца: Дњепар 1, Дњепар 2, Азов, Ајдар и Донбас заправо његови плаћеници и да је створио приватну армију.

Зашто су се разишли олигарх и власти у Кијеву? Разлог је нови украјински закон који је одредио нова правила управљања у акционарским друштвима. Убудуће за управљачки пакет биће довољно 51 одсто власништва а не 60 сто је досад био случај. Прва на удару новог прописа је компанија Укрнафта где је Коломојски, са 43 одсто власништва био заправо господар. Његова побуна била је, дакле очекивана. Када се томе дода да је реч

о бруталном и бескрупулозном тајкуну сукоб са властима у Кијеву био је неминован.

Без обзира што је изгубио прву рунду Коломојски сигурно неће лако одустати. У којем правцу ће деловати већ је и сам најавио. Почетком недеље је изјавио да су две самопроглашене републике на истоку Украјине „реалност” и да су тамошње власти „истински господари” и да то треба поштовати.

У Доњецку су одмах реаговали на овај његов сигнал. Лидер самопроглашене Народне Републике Доњецк Александар Захарченко позвао је Игора Коломојски да се осамостали – и прогласи независну Републику Дњепропетровск.

„То би било у реду”, изјавио је Захарченко. „Коломојски је ионако тамо неприкосновени господар”.

Посредни рат Ријада и Техерана: Ваздушни удари Саудијске Арабије и коалиције окупљене око Ријада на положаје Хуту милије у Јемену ставили су на ратну карту света још један међународни сукоб. И то не баш обичан: страна интервенција у Јемену могла би да потраје и створи услове за сукоб још ширих размера.

Повод да Саудијска Арабија (сунитска држава) војно интервенише против шиитске милиције Хутуа у суседном Јемену био је грађански рат. И док је ратна срећа прелазила с једне на другу страну Ријад је био уздржан све док шиитска милиција није озбиљно притисла војску и режим у којима су већина сунити. Ријад је брзо окупио коалицију: Катар, Кувајт, Бахреин, Оман, Уједињени Арапски Емирати, Египат... и уследили су озбиљни ваздушни удар по шиитским војним циљевима.

Аналитичари упозоравају да су ови ваздушни удари недовољни да се заустави милиција Хута и режим председника Мансура Хадија врати на власт у Сани. За тако нешто биће потребна и пешадија а то значи много ратовања и жртава на обе стране.

Саудијска Арабија је, кажу процене, припремила 150 хиљада војника за копнени упад у Јемен али још оклева да их пошаље у борбу. Чека се зелено светло Арапске лиге,

ангажовање коалиционих партнера, логистичка подршка САД...

Све то, међутим, не гарантује војни успех јер шиитска милиција Хута има подршку Ирана. И тако долазимо до кључне тачке: у Јемену би, заправо, могао да се догоди озбиљан судар два кључна „играча” на Блиском и Средњем истоку – Саудијске Арабије и Ирана.

Ријад и Техеран никада нису били савезници и партнери, њихово ривалство су у једном периоду кочиле САД али после исламске револуције у Ирану Вашингтон је изгубио такву позицију. Саудијска краљевина је остала највернији амерички савезник у региону а Иран се „отргао” и данас ствара озбиљне проблеме чак и најмоћнијој сили на планети.

Уколико се страна војна интервенција у Јемену настави треба очекивати брзи ирански одговор. А то значи посредни рат Ријада и Техерана на неодређено време и са несагледивим последицама.

У сваком случају регион је добио нову кризу која, по размерама, сигурно неће бити мања од вишегодишње кризе у Сирији где се већ и не зна ко против кога и за кога ратује. Победника сигурно неће бити – само губитника.

(Политика)